

POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Jana Sladká:

Private Military Companies and Security Sector Reform in Post-Conflict Countries: A Case Study of Iraq

Autorka se ve své práci věnuje navýsost aktuální otázce soukromých vojenských společností (PMCs). Konkrétně se zabývá jejich využitím v rámci reformy bezpečnostního sektoru (SSR) ve formě kontraktů udělených Spojenými státy v rámci postkonfliktní situace v Iráku.

Práce je rozdělena do čtyř hlavních kapitol, které postupně budují argumentační linii studie: První část se zabývá postkonfliktní rekonstrukcí obecně a v závěru dokládá, že se v rámci SSR otevírá prostor i pro PMCs. Druhá část se potom vypořádává s postavením těchto společností, zejména s ohledem na jejich právní zakotvení a odlišení od žoldnů. Následuje podrobný rozbor mapující využívání PMCs Spojenými státy, který přesvědčivě dokumentuje, že se jedná o jev s dlouhou tradicí a kumulace PMCs v postkonfliktním Iráku je jeho logický vyústěním. Jádrem práce je její čtvrtá část, v níž autorka rozebírá působení PMCs v rámci SSR v Iráku a hodnotí pozitiva a negativa jejich použití.

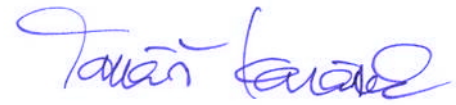
Text je třeba ocenit pro jeho informační hodnotu, vyplývající z mimořádně širokého spektra použitých a adekvátním způsobem zpracovaných zdrojů. Po obsahové stránce tak nelze práci prakticky nic vytknout, a totéž platí pro strukturování hlavního textu i jednotlivých kapitol.

Problematickým nicméně shledávám metodologické vymezení provedené analýzy, resp. jeho představení. Za prvé, těžko hledám logickou souvislost mezi položenou otázkou a následně formulovanou hypotézou (s. 2): zatímco otázka se zaměřuje na hodnocení působení PMCs v Iráku, hypotéza hovoří o nezbytnosti jejich nasazení, což není totéž. Nutno poznamenat, že vlastní analýza pokrývá oba tyto aspekty, ale jejich počáteční vymezení je poněkud zmatené.

Totéž lze konstatovat o vymezení metodologie, kterou autorka označuje za jedinečnou případovou studii. To nedává smysl, protože hned na další straně hovoří o „teoretickém zázemí práce“ a „teoretickém rámci“ (s. 3). Jakmile ale disponujeme teoretickým zázemím, jež nám poskytuje vodítko pro daný případ, nejde o studii jedinečnou, nýbrž instrumentální. A tak tomu je i v tomto případě, který je jasně zasazen do kontextu postkonfliktní rekonstrukce i konceptuálního rámce PMCs. Vlastní analýzu to nijak nepoškozuje, ale ukazuje to nepochopení některých základních metodologických termínů.

Pokud jde o formální aspekty práce, lze je hodnotit velmi příznivě. Text je napsán dobrou angličtinou, argumentace plyne bez větších nesnází a překlepů nebo chyb je v textu minimum (jen v případě hodnot dvou kontraktů pro společnost DynCorp asi chybí desetinná čárka, protože patrně nešlo o smlouvy v objemu 54700 milionů USD (s. 66), resp. 5875 miliard USD (s. 76)). Práce obsahuje všechny požadované formální náležitosti a doplňuje je několika ústrojnými přílohami.

V souhrnu hodnotím práci pozitivně z hlediska obsažených informací i jejich analytického zpracování, vytknout jí však musím zmatky v metodologickém vymezení. **Doporučuji ji k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit jako **velmi dobrou až výbornou** v závislosti na výkonu u ústní zkoušky.

V Praze dne 19. 6. 2012